



Incepem sa avem certitudini?

Incheiem o saptamana asteptata cu interes de comunitatea bursiera din Romania. Avem o noua imagine de ansamblu a emitentilor listati datorata informatiilor financiare semestriale recent anuntate. Prima impresie in urma acestor anunturi este de normalitate - in general rezultatele continua sa creasca, multe companii (salutar fiind faptul ca printre ele sa afla si numeroase societati cu statut de blue-chips) marcand maxime istorice ale profiturilor inregistrate.

Rezultatele financiare au fost asteptate in special in speranta gasirii unui raspuns la dilema ce macina piata in ultimele luni: cat de mult sunt justificate scaderile din anul curent, au ele o cauzalitate directa cu situatia reala a emitentilor sau sunt datorate mai mult unui comportament puternic speculativ suprapus unui context international puternic negativ care a prabusit asteptarile investitorilor privitoare la evolutia pe termen scurt a pietei bursiere la cote nemaiintalnite in ultimii ani. Raspunsul este acum de domeniul evidentei: rezultatele semestriale confirma ca principala cauza a scaderilor bursei romanesti contextul international negativ.

Ramane insa o intrebare la care inca nu exista formulat un raspuns convingator: de ce a ajuns piata romaneasca intr-un top al scaderilor fata de maximele anului trecut din moment ce suportul economic este inca solid si oricum mult mai pozitiv decat cel furnizat de majoritatea economiilor dezvoltate burselor pe care se tranzactioneaza entitatile reprezentative pentru aceste economii? Raspunsul la aceasta intrebare este cu siguranta unul complex si ele ar merita un spatiu mai larg. Cred ca de fapt aceasta divergenta intre evolutia economiei si cea a bursei reprezinta chintesenta problemelor cu care se confrunta bursa romaneasca.

Amplitudinea scaderilor pe piata romaneasca este una exagerata si in aceasta saptamana am avut dovada unui adevar pe care multi dintre actorii pietei il banuiau. Pe de alta parte piata nu minte niciodata, deci nici acum. Acest paradox nu poate avea o explicatie rationala decat in cea furnizata de modul in care se formeaza pretul pe piata romaneasca, de modul in care este structurata oferta dar mai ales cererea pentru instrumente financiare pe aceasta piata.

Din pacate anul 2008 a readus in actualitate caracterul preponderent speculativ al cererii de instrumente financiare pe piata romaneasca. Lipsa unei componente semnificative reprezentate de investitorii de portofoliu care sa beneficieze de resurse de timp si rationalitate care sa le permite sa "sparga" bulgarele emotionale care a prabusit piata in ultimele luni se resimte din plin pe piata. Adancimea extrem de redusa a pietei ne indica ca in realitate rolul pietei este pentru investitorii autohtoni mai mult unul de oportunitate speculativa ci nu de oportunitate investitionala.

Speculatorii merg cu piata, investitorii de numeroase ori impotriva pietei. Asistam astfel in prezent la o piata condusa de nevoia de lichiditate. Finantarea capitalurilor speculative este tot mai grea si mai scumpa astfel incat lichidizarea cu orice pret a detinerilor de actiuni devine, din pacate, de multe ori obligatorie. Intr-un moment foarte prost. Ca atare atrag mai multi vanzatori companiile care prin performantele economice beneficiaza inca de putinii cumparatori de portofoliu de pe piata. Si astfel inregistram scaderi paradoxale ale unor companii care confirma trendul bun al rezultatelor financiare pe care s-au inregistrat in ultimii ani. Paradoxal dar totusi atat de comun in ultimele saptamani.

Omniprezenta speculatorilor pe piata romaneasca este in esenta un lucru pozitiv si el nu trebuie sub nici o forma blamat. Problema o constituie lipsa unor investitori de calibru care sa echilibreze si sa

ofere rationalitate pietei. Noua etapa de dezvoltare a bursei romanesti – ale carei inceputuri cred ca deja le intrezarim – va trebuie sa aiba printre prioritati rezolvarea acestei vechi metehne a pietei.

Alin Brendea
Dir. Operatiuni Prime Transaction
15 august 2008